

Sabah Sabah

– RasimCANBOLAT · 17 Şubat 2011

SABAH SABAH

Onlar, sabah onda kahvaltı yapar, on otuzda oyuna oturur on üç otuz gibi evlerine dönerler. Ben ise en geç, sekiz de kahvaltıdaım. Çünkü tok karnıma ilaç içmem lazım. On ikiye kadar okur, yazar, on ikide öğle yemeği, on üç haberleri, peşinden lokalin yolunu ancak tutarım. Onlarla ya yolda ya da lokalin kapısında karşılaşırım. Bir çeşit vardiya usulü bizimkisi. Yani onların ısıttığı sandalyeler soğumadan yetişir, görevi devralırız. Ekipçe...

Her karşılaşmamızda sağ elinin dört parmağından bazılarını yere doğru sarkıtarak o gün masalarında kaç kişinin yenildiğini anlatır. Genelde parmakların dördü birden yeri gösterirken, bu gün üç parmak gösteriyordu, aşağıyı... Birisi onlara uymamış.

-Hayrola hocam, şanslı ve galip olan kim? Biraz mahcup, biraz gururlu, biraz önem vermemiş gibi, daha çok ta içten içe sevinçli. Gözlerinin içi gülüyor...

-Kırk yılda bir namaz, o da hakka yaramaz. Nasılsa bu gün yenilmedim.

-Desene şansın açıldı. Artık sırtın yere gelmez inşallah.

-Gerçi yenmek yenilmek o kadar önemli değil ama oynamaktan maksat ütmektir derler. Çayına kahvesine oynuyoruz. Yenilenler, çay ve sütlerin parasını ödüyor ortaklaşa. Oynamasak bile masamıza gelene bir şeyler söylemez miyiz? Dedikodu edeceğimize hoş vakit geçirmek için oynuyoruz. Ama yine de yenmek iyi oluyor canım, "Cevizin bini bir para ama ben ütöldüğüme yararım." demişler.

Vedalaşıp ayrıldık. Onun bıraktığı yerden ben başlayacağım. Hocam bu günlük galibiyetin verdiği moralle dönüyor eve. Bakalım ben nasıl sonuç alacağım? Sağ elimin dört parmağından kaç tanesi toprağı gösterecek ve daha önemlisi de parmaklardan hangisi beni temsil edecek? Ne gele gele... Katın altı Necip, ya taksit gelir ya cip...

"Ölümden korkup da sen geri durma- Yiğidin alnına yazılan gelir." Demiş Karac'oğlan.

Hayırlısı...

Not: kat ve Necip: Tokat'ın birbirine komşu iki köyüdür.